

Samfundet S:t Erik
Stockholm

Till

Mark- och miljödomstolen
mmd.nacka.avdelning4@dom.se

ÖVERKLAGANDE

2023-07-27

Överklagande av Mark- och miljödomstolens vid Nacka tingsrätt dom den 10 juli 2023 i mål P 404-23, Norra Djurgården 1:1, Uggleviksreservoaren

Yrkanden

Samfundet S:t Erik överklagar härmed den ovan angivna domen. Samfundet ansöker om prövningstillstånd i Mark- och miljööverdomstolen och yrkar att domstolen – med ändring av Mark- och miljödomstolens dom – upphäver den överklagade detaljplanen.

Grunder för talan

Grunden för att prövningstillstånd begärs är att det finns anledning att ändra Mark- och miljödomstolens dom. Samfundet hävdar – liksom i Mark- och miljödomstolen – att detaljplanen inte är förenlig med 4 kap. 7 § miljöbalken. I överklagandet till Mark- och miljödomen (bilaga 1) redovisade samfundet argumenten för detta. Det kan konstateras att dessa argument varken redovisas eller bemöts i den överklagade domen.

Utveckling av talan

Till utveckling av talan i Mark- och miljööverdomstolen har samfundet följande att säga:

Enligt 4 kap. 7 § miljöbalken får inom en nationalstadspark ny bebyggelse och nya anläggningar komma till stånd endast om det kan ske utan intrång i parklandskapet eller naturmiljön och utan att det historiska landskapets natur- eller kulturvärden i övrigt skadas.

Detaljplanen innebär att det ska uppföras en ny reservoar inom nationalstadsparken i direkt anslutning till den befintliga Uggleviksreservoaren. Den befintliga reservoaren behöver fungera tills dess att den nya är klar och ska då rivas. Därför ska den nya reservoaren uppföras på naturmark – den befintliga reservoaren omges av skog. Av handlingarna i ärendet framgår att 2.832 kvadratmeter mark kommer att tas i anspråk för själva reservoaren (se planbeskrivningen s. 13-14). Till detta kommer att bland annat en väg behöver byggas.

Kärnfrågorna i målet är om det är fråga om en ny anläggning och vilken vikt uttalanden i förarbetena ska tillmätas om de står i strid med lagens ordalydelse.

Mark- och miljödomstolen anser att det inte är fråga om en ny anläggning och hänvisar i huvudsak till den bedömning som gjorts av länsstyrelsen och kommunen. Kommunen verkar mena att det här är fråga om en befintlig verksamhet och att den nya anläggningen därmed är förenlig med lagen. Länsstyrelsen anser att det är fråga om en anläggning som behövs för att befintlig verksamhet ska kunna fungera. Båda hänvisar till ett uttalande i propositionen som låg till grund för lagen enligt vilket förnyelse av infrastrukturen i området bör vara möjlig att utföra, som sammantaget medför en förbättring av miljön i nationalstadsparken eller som möjliggör en väsentlig förbättring för hälsa och miljö i fråga om en infrastrukturanläggning som berör parken (prop 1994/95:3 s. 49). Mark- och miljödomstolen tillägger att det är fråga om en tillåten komplettering av befintlig bebyggelse och således inte fråga om en otillåten utvidgning.

Samfundet kan konstatera att det finns skrivningar i den aktuella propositionen som inte är förenliga med lagtexten. Det rör till exempel de tidigare nämnda skrivningarna om förnyelse av infrastruktur. Om förarbetena innehåller uttalanden som inte är förenliga med lagtexten ska det bortses från dem.

Ett domstolsavgörande som har direkt bäring på detta mål är Regeringsrättens dom RÅ 1997 ref. 18 där rätten upphävde detaljplanen för den del av Norra länken som berörde Bellevueparken, eftersom den stod i strid med dåvarande 3 kap. 7 § naturresurslagen, vilken motsvarar nuvarande 4 kap. 7 § miljöbalken. Detta skedde trots att regeringen i den tidigare angivna propositionen uttalat att en förläggning av Norra länken i tunnälläge bör kunna förenas med som vad sägs i lagstiftningsärendet och att förnyelse av infrastrukturen i området bör vara möjlig att genomföra, som sammantaget medför en förbättring av miljön i nationalstadsparken eller som möjliggör en väsentlig förbättring för hälsa och miljö i fråga om en infrastrukturanläggning som berör parken. Se även regeringsrådet Marianne Eliasons artikel i SvJT 2004 s. 239. Mot denna bakgrund kan de nämnda uttalandena i propositionen inte tillmätas någon vikt vid prövningen av detta mål.

Enligt samfundets mening är det uppenbart att den nya reservoaren är en sådan ny anläggning som avses i lagen. Den uppförs inte på samma plats som den befintliga utan innebär en etablering på en annan plats. Även om det sker i direkt anslutning till den befintliga reservoaren kan den inte ses som en komplettering. För att betraktas som en komplettering bör den vara av mindre omfattning än den befintliga. Så är inte fallet. Dessutom ska den befintliga reservoaren rivas, vilket innebär att det rent faktiskt inte är fråga om en komplettering. Hade förnyelsen skett på samma plats som den befintliga reservoaren, hade det varit en annan sak. Att det är fråga om en befintlig verksamhet saknar betydelse. Den bedömning som görs av Mark- och miljödomstolen är således felaktig.

Den nya reservoaren medför ett intrång i naturmiljön. Lagen utgör ett skydd mot intrång i park- och naturmiljön, oavsett hur angelägna de motstående intressena är. Det har ingen betydelse att marken som den befintliga reservoaren står på avses att återställas till naturmark när reservoaren rivits. I praxis har det för att det ska anses vara ett intrång krävts att den mark som tas i anspråk ska vara av viss storlek och att en mindre yta i en i övrigt exploaterad omgivning inte kan betecknas som naturmiljö (se RÅ 1998 not 101). I detta fall handlar det om en betydande yta oexploaterad naturmiljö. Det är således fråga om ett sådant intrång i naturmiljön som avses i 4 kap. 7 § miljöbalken.

Sammantaget leder resonemanget fram till att detaljplanen inte är förenlig med 4 kap. 7 § miljöbalken och därmed ska upphävas.

Om domstolen inte bedömer att det fråga om ett sådant intrång som avses i 4 kap. 7 § miljöbalken, skulle rivningen av den befintliga Uggleviksreservoaren medföra skada på det historiska landskapets kulturvärden. Reservoaren är grönklassificerad av Stadsmuseet, innebärande att den har höga kulturvärden och att den är särskilt värdefull från historisk, kulturhistorisk, miljömässig eller konstnärlig synpunkt. Uppförandet av den nya reservoaren skulle därmed inte vara tillåten, eftersom den förutsätter en rivning av den befintliga reservoaren. Även på den grunden ska alltså detaljplanen upphävas.

För Samfundet S:t Erik

Knut Weibull
Ordförande

Bilaga:

Överklagande av detaljplan för Norra Djurgården 1:1, Uggleviksreservoaren i stadsdelen Ladugårdsgärdet, Dp 2020-02200 av 2023-01-02 med bilagor.

Samfundet S:t Erik
Stockholm

Till:

Mark- och miljödomstolen

kommunstyrelsen@stockholm.se

ÖVERKLAGANDE

2023-01-03

Överklagande av detaljplan för Norra Djurgården 1:1, Uggleviksreservoaren i stadsdelen Ladugårdsgärdet, Dp 2020-02200

Samfundet S:t Erik överklagar Stockholms stads kommunfullmäktiges beslut av den 19 december 2022 om ett antagande av detaljplanen för del av Norra Djurgården 1:1 Uggleviksreservoaren i stadsdelen Ladugårdsgärdet. Samfundet yrkar att detaljplanen upphävs.

Samfundet har under samråd och granskning invänt mot förslaget till detaljplan (se bilagor). Synpunkterna har inte beaktats. Samfundet står fast vid de synpunkter som lämnats. Utöver detta vill samfundet som stöd för sin talan framföra följande.

Enligt 4 kap. 7 § miljöbalken får inom en nationalstadspark ny bebyggelse och nya anläggningar komma till stånd endast om det kan ske utan intrång i parklandskapet eller naturmiljön och utan att det historiska landskapets natur- eller kulturvärlden i övrigt skadas.

Detaljplanen innebär att det ska uppföras en ny reservoar inom nationalstadsparken i direkt anslutning till den befintliga Uggleviksreservoaren. Den befintliga reservoaren behöver fungera tills dess att den nya är klar och ska då rivas. Därför ska den nya reservoaren uppföras på oexploaterad mark. Av handlingarna i ärendet framgår att 2.832 kvadratmeter mark kommer att tas i anspråk för reservoaren (se planbeskrivningen s. 13-14). Till detta kommer att en väg behöver byggas. Uggleviksreservoaren omges av skog.

Det är fråga om att uppföra en ny anläggning. Att det redan finns en verksamhet med reservoar på platsen förändrar inte detta faktum. Att som kommunen verkar hävda att det rör sig om en befintlig verksamhet och att det därmed inte är fråga om en ny anläggning, har inte stöd i lagen. En sådan tillämpning skulle dessutom helt motverka avsikten med lagen, nämligen att skydda den park- och naturmark som inte är exploaterad.

I praxis har det för att ska anses vara ett intrång krävts att den mark som tas i anspråk ska vara av viss storlek och att en mindre yta i en i övrigt exploaterad omgivning inte kan betecknas som naturmiljö (se RÅ 1998 not 101). I detta fall handlar det om en betydande yta i en huvudsakligen oexploaterad miljö. Det är således fråga om ett sådant intrång i naturmiljön som avses i 4 kap. 7 § miljöbalken.

Det är inte förenligt med 4 kap. 7 § miljöbalken att ersätta den befintliga reservoaren genom att anlägga en ny, eftersom det medför ett intrång i naturmiljön. Lagen innebär ett skydd mot intrång i park- och naturmiljön, oavsett hur angelägna de motstående intressena är. Det har ingen betydelse för bedömningen att marken som den befintliga reservoaren står på avses att återställas

som naturmark när reservoaren rivits. Det finns uttalanden i förarbetena om att skyddet inte hindrar etablerade verksamheter inom eller intill nationalstadsparken från att fungera samt att förnyelse av infrastrukturen i området i vissa fall bör vara möjlig att utföra (prop. 1994/95:3 s. 45 f). Dessa uttalanden kan dock bara beaktas om de är förenliga med den aktuella bestämmelsens ordalydelse. Uttalandena har därför ingen relevans i detta fall. Mot denna bakgrund ska detaljplanen upphävas.

Om domstolen inte bedömer att det fråga om ett sådant intrång som avses i 4 kap. 7 § miljöbalken, skulle rivningen av den befintliga Uggleviksreservoaren medföra skada på det historiska landskapets kulturvärden. I Stadsmuseets kulturhistoriska klassificeringskarta är Uggleviksreservoaren markerad med grönt. Det innebär att den har höga kulturvärden och att den är särskilt värdefull från historisk, kulturhistorisk, miljömässig eller konstnärlig synpunkt. Uppförandet av den nya reservoaren skulle därmed inte vara tillåten, eftersom den förutsätter en rivning av den befintliga reservoaren. Även på den grunden ska därför detaljplanen upphävas.

Stockholm den 3 januari 2023

För Samfundet S:t Erik

Monica Andersson
Ordförande

Knut Weibull
Styrelseledamot

Bilagor:

1. *Angående Norra Djurgården 1:1, Uggleviksreservoaren, i stadsdelen Norra Djurgården, S-Dp 2020-02200, 2022-06-14*
2. *Angående Norra Djurgården 1:1, Uggleviksreservoaren, i stadsdelen Norra Djurgården, S-Dp, 2020-02200, 2021-08-25*

,

Samfundet S:t Erik
Stockholm

Stockholms stadsbyggnadskontor
Registraturen
stadsbyggnadskontoret@stockholm.se

YTTRANDE
2022-06-14

Angående Norra Djurgården 1:1, Uggleviksreservoaren, i stadsdelen Norra Djurgården, S-Dp 2020-02200

Samfundet S:t Erik har tagit del av granskningshandlingarna för rubricerade ärende. Planunderlaget är enligt vårt förmenande i allt väsentligt oförändrat sedan samrådet, varför vi vidhåller synpunkterna i vårt tidigare yttrande av 2021-08-25, och yrkar på att förslaget måste omstuderas i sin helhet för att i stället utgå från premisserna bevarande och upprustning av Paul Hedqvists kulturhistoriskt värdefulla anläggning. Följaktligen måste lokaliseringalternativen, trots att vissa kompletteringar gjorts, utredas vidare.

Samfundet S:t Erik motsätter sig starkt en rivning av den befintliga Uggleviksreservoaren, Vi anser vidare att planförslaget är oförenligt med framför allt Nationalstadsparkens föreskrifter, men också med kulturmiljövårdens riksintresse och intentionerna i PBL, enligt tidigare framförda synpunkter. Samfundet avstyrker därför bestämt förslaget i sin helhet.

För Samfundet S:t Erik

Monica Andersson
Ordförande

Lotta von Liewen Wistrand
Adjungerad ledamot

Bilaga:

*Angående Norra Djurgården 1:1, Uggleviksreservoaren, i stadsdelen Norra Djurgården, S-Dp
2020-02200, 2021-08-25*

Samfundet S:t Erik Stockholm

Stockholms stadsbyggnadskontor
Registraturen
stadsbyggnadskontoret@stockholm.se

YTTRANDE
2021-08-25

Angående Norra Djurgården 1:1, Uggleviksreservoaren, i stadsdelen Norra Djurgården, S-Dp 2020-02200

Samfundet S:t Erik motsätter sig bestämt en rivning av den befintliga Uggleviksreservoaren då planförslaget är oförenligt med gällande lagstiftning för Kungliga nationalstadsparken och riksintresset Stockholms innerstad med Djurgården. Utgångspunkten för en omstudering måste utgå från premisserna bevarande, upprustning och teknisk komplettering av den ur arkitektur- och samhällshistorisk synpunkt värdefulla befintliga reservoaren. Samfundet avstyrker därför bestämt förslaget i sin helhet.

Bakgrund

Stockholm Vatten och Avfall projekterar för en upprustning och anpassning av befintliga vattenreservoarer i Stockholmsregionen med syfte att säkra drickvattensföresörjningen i ett långsiktigt perspektiv. I det förberedande arbetet bedömdes att Uggleviksreservoaren i Lill-Jansskogen är otillräcklig och att en ny anläggning med större kapacitet är nödvändig. Alternativa lokaliseringar har analyserat, bland annat Loudden, Hjorthagen och Vanadislunden, med slutsatsen att den befintliga placeringen är den mest hållbara lösningen avseende funktionalitet, energianvändning och ekonomi. Det har även förekommit en parallell strategi där den befintliga reservoaren renoveras och kompletteras med en ny mindre hög reservoar. Denna har dock inte utretts vidare, bland annat med hänvisning till väsentligt förhöjda kostnader på lång sikt.

Planförslaget – ett pentagonformat "landmärke"

Planförslaget innebär att en ny vattenreservoar uppförs på Kattrumpsbackens krön, direkt söder om den befintliga Uggleviksreservoaren. När den nya reservoaren är satt i drift avses den befintliga vattenreservoaren att rivas och platsen återställas till naturmark.

Den föreslagna byggnaden är utförd i betong och består av en pentagonformad volym med konkava sidor och förhöjda hörn, som är tänkt att avteckna sig likt en krona i stadens siluett. Själva vattencisternen bärs upp av ett mittorn med omgärdande pelarsal som ska anspela på antikens tempelbyggnader. Reservoarens höjd är cirka 35 meter vilket innebär en totalhöjd om 71 meter över nollplanet – att jämföra med den befintliga reservoarens 58 meter dito.

Nybyggnaden ska enligt beskrivningen utgöra "ett nytt landmärke i stadssiluetten och därmed ansluta till en tradition där kommunaltekniska anläggningar tillåts manifesteras sig i stadssiluetten", samtidigt som den ska anpassas till platsens mycket höga natur- och kulturvärden.

Den befintliga vattenreservoaren och dess omgivning

Uggleviksreservoaren är ritad av arkitekten Paul Hedqvist och togs i bruk 1935. Hedqvists klassiska bildning i samspråk med tidens funktionalistiska strömningar skapade detta "tempel i skogen" där

det antika templets formspråk med dess bärande pelare och kapital översattes till en modern arkitektonisk form i betong. Byggnaden gestaltades i en låg utbredd form för att den höjdmässigt skulle inverka så lite som möjligt på det omgivande natur- och kulturlandskapet. Detta geniala grepp gör att reservoaren på nära avstånd är anmärkningsvärt diskret trots sin monumentalitet, och förefaller nedsänkt i det omgivande naturlandskapet. På större avstånd reser sig reservoarens topp en aning över trädridån men markerar sig fortfarande mycket försiktigt i stadens siluett. Hedqvist val av templet som formmotiv för en kommunalteknisk funktion är även i ett internationellt perspektiv synnerligen ovanligt och gör att Uggleviksreservoaren idag har få eller inga motsvarigheter.

Själva planområdet för reservoaren ingår i Kungliga nationalstadsparkens delområde ”Norra Djurgården”, som enligt länsstyrelsens *Vård- och utvecklingsplan för Kungliga nationalstadsparken* (2012:33) har höga natur- och kulturvärden samt den största sammanlagda ytan för rekreation och friluftsliv av de ingående delområdena. Landskapet som omsluter reservoaren, med närheten till historiska platser såsom Fiskartorpet och Kristinaladan, är ett av de partier av Djurgården som tydligast bär spår från tiden för 1600- och 1700-talets kungliga jaktpark. I nära anslutning till reservoaren vidtar delområdet Idrottsparken som alltsedan 1800-talet kontinuerligt fortsatt att utvecklas som idrottsområde.

Samfundet S:t Eriks synpunkter

Djurgården tillhör en av de känsligaste kulturmiljöerna i Stockholm och åtnjuter därför lagstadgat skydd samt strikt reglering genom en rad skyddsföreskrifter som är utomordentligt starka. Alla tillägg ska ske med hänsyn till befintliga kultur- och naturvärden. Ur den aspekten måste enligt Samfundets förmenande planförslaget förkastas i sin helhet, för att omarbetas utifrån premissen att den befintliga Uggleviksreservoaren bevaras.

Förslaget – placering, utformning och påverkan

- Föreslagna placering och utformning har en stor påverkan på närområdets barrskogsvegetation. Planerade kompletteringsplanteringar förmår inte inom överskådlig framtid att fylla den lucka som uppstår om nuvarande reservoar rivs. Samverkan mellan vegetation och bärande pelare ersätts med en solitär verkan då det föreslagna vattentornet riskerar att friställas i en hållmarksglänta.
- Viktiga vyer från Idrottsparken och Uggleviksängen – där den befintliga reservoarens påverkan redan idag är markant – påverkas negativt av förslagens vattentorn som visuellt tar en betydligt större plats. Vidare påverkas stadssiluetten negativt i flera viktiga fjärrvyer såsom från Fjällgatan, Kungliga Borgen på Gärdet, Lilla Skuggan och Hagapelousen. Funktionen som vattenreservoar blir således med det föreliggande förslaget betydligt mer framträdande än vad den är idag, vilket Samfundet bedömer vara i opposition mot de värden som Nationalstadsparken ska värna.
- Förslaget till utformning motiveras i generella termer som anslutande till en arkitekturtradition där vattentorn utformas som landmärken, utan att förhålla sig till de bärande kvaliteterna i den nuvarande vattenreservoaren. Utformningen bortser från uppenbara utgångspunkter som minne och platsspecifika värden. Paul Hedqvist modernistiska arv förkastas i en generisk och svagt motiverad utformning.

Planförslaget strider mot Miljöbalken 4 kap 7 §, Nationalstadsparkförordningen

Planområdet ingår i Kungliga nationalstadsparken som skyddas genom särskilda bestämmelser i Miljöbalken (MB) 4 kap 7 §. Inom parken får ny bebyggelse, nya anläggningar och andra åtgärder både av permanent och tillfällig natur vidtas endast om det kan ske utan skada på parklandskap,

naturmiljön och det historiska landskapet kulturvärden. Detta förbud inom Nationalstadsparken att orsaka någon form av bestående skada är betydligt strängare än rekvisitet ”påtaglig skada” som normalt gäller för riksintressen. Det vittnar inte minst Mark- och miljödomstolen relativt färskadom gällande utbyggnaden av Gröna Lund om, där domstolen upphävde detaljplanen med stöd av Nationalstadsparkens lagstiftning.

För delområdet Norra Djurgården uttrycks i *Vård- och utvecklingsplanen* att ”Den kulturhistoriskt värdefulla bebyggelsen ska bevaras och vårdas så att dess karaktär och kvaliteter består”, dock med tillägget att viktiga kommunaltekniska anläggningar ska kunna utvecklas så länge det sker utan skada på landskapets kultur- och naturvärden.

Samfundet S:t Erik anser att en rivning av den befintliga Uggleviksreservoaren och ett genomförande av planförslaget i övrigt, är att likställa med permanent skada i enlighet med förordningen.

Planförslaget strider mot Miljöbalken 3 kap 6 §, Riksintressen för kulturmiljövården

Planområdet ingår i kulturmiljövårdens riksintresse *Stockholms innerstad med Djurgården* [AB 115] uttryckt bland annat i *bebyggelse och rekreationslandskap, med rötter i 1600-talets kungliga jaktpark*, och ska i den bemärkelsen skyddas från åtgärder som innebär påtaglig skada. Dock är de värdebärande uttrycken för riksintressen ofta otydligt formulerade, vilket öppnar för tämligen vidlyftiga tolkningar om vad begreppet påtaglig skada innebär. Uggleviksreservoaren som enskild byggnad utpekade inte specifikt i värdebeskrivningen även om dess omgivning kan kopplas till flera av uttrycken för riksintresset. Däremot är reservoaren en representant för *det moderna välfärdsamhället och dess stadsbyggande* som i det större perspektivet är ett värdebärande uttryck för riksintresset. Genom en eventuell rivning uttraderas en kommunalteknisk anläggning från 1930-talet och en av de pusselbitar som ger möjlighet att avläsa det moderna stadsbyggandet under funktionalismen.

Sammantaget innebär förslaget om det utförs, negativa konsekvenser för båda typerna av riksintressen i det att den nya anläggningens höjdskala och främmande volym kommer att permanent både förändra Stockholms stadssilhuett och inverka på ett flertal betydelsefulla vyer och siktlinjer, vilka redovisas i planunderlagets miljökonsekvensbeskrivning.

Planförslaget strider mot Plan- och bygglagen (PBL)

Uggleviksanläggningen är grönklassificerad av Stadsmuseet, det vill säga särskilt värdefull från historisk, kulturhistorisk, miljömässig eller konstnärlig synpunkt. För en sådan anläggning ska PBL 8 kap 13, 14 och 17 §§ tillämpas, bland annat innebärande att anläggningen inte får förvanskas och att underhåll och ändringar ska anpassas till det kulturhistoriska värdet såväl som till omgivningens karaktär. Vidare ska enligt 2 kap 6 § bebyggelse och byggnadsverk utformas och placeras på den avsedda marken på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till stads- och landskapsbilden, natur- och kulturvärdena på platsen och intresset av en god helhetsverkan.

Förvanskningförbudet ska syfta till att förhindra att en anläggnings värdebärande egenskaper och uttryck förvanskas, och ger inte utrymme för andra tolkningar. Föreslagna rivning befinner sig således i direkt opposition mot förbudet, eftersom värdena de facto skulle gå helt förlorade om förslaget realiserades. Vidare strider förslaget med all tydlighet mot formuleringarna av utformningskraven i PBL 2 kap, baserat på de punkter som redovisas under rubriken ”Förslaget (...)”.

Avslutande kommentar

Mot bakgrund av Uggleviksreservoarens stora betydelse ur såväl arkitektonisk, samhälls- och byggnadsteknisk som kulturhistorisk synpunkt, anser Samfundet S:t Erik att anläggningen är ett viktigt arv att bevara och förvalta. Nationalstadsparken är inte platsen för ett nytt landmärke som i sig förefaller vara ett symptomatiskt gestaltungsgrepp i aktuella planärenden. Det ska även ses i

ljuset av att det i det angränsande gamla gasverksområdet, i Norra Djurgårdsstaden, också planeras för ett nytt landmärke (Gasklocka 4) med en höjd om 110 meter över nollplanet.

Samfundet S:t Erik yrkar på en förnyad utredning av lokaliseringsunderlagets alternativa strategi nr 2, dvs en upprustning av den befintliga reservoaren med en kompletterande mindre hög reservoar intill, som vi ser som det enda möjliga alternativet.

Samfundet S:t Erik motsätter sig starkt en rivning av den befintliga Uggleviksreservoaren, och anser att planförslaget är oförenligt med framförallt Nationalstadsparkens föreskrifter, men också med kulturmiljövårdens riksintresse och intentionerna i PBL. Samfundet avstyrker därför bestämt förslaget i sin helhet.

För Samfundet S:t Erik

Monica Andersson
Ordförande

Jonas Berglund
Styrelseledamot

Lotta von Liewen Wistrand
Adjungerad ledamot